

Israelin kaksitoista sukukuntaa

Yirmijahu Melamed, Lahti 21.04.2012

Minulle on aina suuri siunaus olla täällä. Pyydän Kaikkivaltiaalta siunausta tälle kokoukselle, että vain Hänen Sanansa ja Hänen opetuksensa olisi kuultavissa täällä, että sydämet olisivat avoimia kuulemaan Hänen Sanansa ja että jokainen tänne tullut olisi siunattu. Hänen Poikansa Jeshuan nimessä.

Meillä on tänään melko vaikea aihe. Puhumme Jaakobin siunauksesta Israelin sukukunnille, 1. Mooseksen kirjan 49. luku. Miksi voi sanoa, että se on hankala aihe? Siksi, että monet sanat, joita tässä käytetään, ovat hyvin monimerkityksisiä. Monet sanat ovat vaikeita ymmärtää, jopa syntyperäisille kielenpuhujille. Tätä kaikkea voi ymmärtää ja tulkita eri tavoin. Me yritämme nähdä näissä jakeissa ihmisten 12 erilaista luonnetta. Emme varmaankaan ehdi käydä läpi kaikkia kahtatoista. Siinä tapauksessa voitte katsoa opetuksen loppuosan yhdistyksen internet-sivuilta.

Ennen kuin puhumme varsinaisista siunauksista, haluaisin sanoa pari sanaa seuraavasta asiasta. Suomessa on sellainen muotiasia, että ihmiset teettävät paljon geenitestejä saadakseen tietää omasta syntyperästään ja he saavat todistuksen, että heidän esi-isänsä ovat olleet juutalaisia. En ole mikään tiedemies tai genetiikan asiantuntija. Olen rabbi. Tiedän, että meidän juutalaisen lakimme mukaan kaikenlainen yhtyminen perheeseen tai paluu perheeseen tapahtuu molemmin puolisen sopimuksen perusteella. En voi päättää siitä, että olen ruotsalainen tai suomalainen. Samalla tavalla myöskään ruotsalainen tai suomalainen ei voi itse päättää siitä, onko hän juutalainen. Ja toisen lakimme mukaan vaaditaan aina kaksi todistajaa tosiasian toteamiseksi. Tiedämme, että Kaikkivaltiaalla on erityinen suunnitelma juutalaista kansaa varten. On hyvin vaarallista, jos ihminen yrittää sivusta käsin sotkeutua siihen suunnitelmaan. Toistan vielä kerran, että en ole geneetikko, mutta todella neuvon teitä olemaan hyvin varovaisia tässä asiassa. Ja jos teette jotain asian suhteen, niin tehkää se pelolla ja vavistuksella.

Haluaisin aloittaa aiheemme käsittelyn tarkastelemalla ensin sitä, mikä oikeastaan on siunaus. Kun Tooran mukaan Kaikkivaltias loi ihmisen, niin heti perään sanotaan, ”ja Hän siunasi häntä”. Ja kun vedenpaisumuksen jälkeen Nooa tuli ulos arkista, Kaikkivaltias ensimmäiseksi siunasi häntä. Tarkastellessamme Kaikkivaltiaan siunausta, voimme nähdä, että se on aivan kuin kytkisimme sähkölaitteen pistorasiaan: kuin ihmisen joitakin ominaisuuksia kytkettäisiin elämän lähteeseen, kun Kaikkivaltias siunaa niitä ominaisuuksia, joita ihmisessä on. Samoin myös esi-isämme, kuten Jaakob, kun hän siunasi omia lapsiaan, hän ikään kuin kytkee jumalalliseen lähteeseen heidän tiettyjä ominaisuuksiaan.

Jaakob aloittaa ikäjärjestyksessä ja siunaa ensimmäisenä vanhinta poikaansa Ruubenia. Nimi Ruuben liittyy näkemiseen. Heprealainen juuri sille on "ro-e" - näen. Tässä tapauksessa se voitaisiin kääntää "katsokaa Poikaan" tai "se, joka osoittaa Poikaan". Hän on Jaakobin esikoinen ja hänen voimansa alku. Mutta hän osoittautui hätäiseksi kuin vesi. Jaakob sanoo, että hän ei saa etuasemaa. Nimi voidaan kääntää myös "hänen ei sallita" tai "hänen eteensä laitetaan este". Ruubenin sukukunta on sukukunta, joka todellakin näyttää (osoittaa), Ruubenin silmät toimivat erittäin hyvin. Ajatellaanpa, miten joitakin ihmisen ominaisuuksia voidaan käyttää siunauksena tai toisaalta johonkin pahan tekemiseen. Samat välineet, ominaisuudet, voivat palvella Kaikkivaltiasta tai sitten jotain muuta. Täydellisessä olotilassaan Ruuben vastaa nimeään. Hän osoittaa Poikaan, poika isolla kirjaimella. Tällainen ihminen katsoo sinuun ja tunnet hänessä rakkauden. Joskus kohtaamme tämänkaltaisia ihmisiä. Hän katsoo eikä hänen tarvitse sanoa mitään. Koet, että haluta kuulua tälle ihmiselle ja olet valmis lähtemään hänen kanssaan mihin vain. Tässä on hyvin läheinen kuva Pojasta. Puhumme Pojasta isolla kirjaimella. Toisaalta, jos ihminen on turmeltunut, näitä ominaisuuksia voidaan käyttää pahaan. Voidaan sanoa, saattaa epätoivoiseksi, pettää jotakuta, johtaa ihmistä valheellisella tavalla. Myös tällaisia ihmisiä on olemassa. Nämä ovat saman asian kaksi eri puolta.

Ruubenin jälkeen Jaakob puhuu Simeonista ja Leevistä. Katsokaamme Leeviä. Leevi oli yhdessä Simeonin kanssa osallisena kostossa. He lähtivät kostoretkelle sisarensa puolesta Sikemin kaupunkiin. He kokivat todella kipeästi sen, että heidän sisartaan oli loukattu. Tässä Jaakob sanoo, että heidän vihansa olkoon kirottu ja myös heidän kiukkunsa eikä hän halua olla heidän seurassaan ja hän hajottaa heidät Israelin sekaan. Ensi silmäyksellä näyttää siltä, että tässä on ainoastaan kirous. Mitä siunausta tässä voi olla? Jos katsomme asiaa tarkemmin, niin Jaakob ei kiroa heitä itseään, vaan heidän vihansa ja kiukkunsa

Monien vuosisatojen kuluttua, kun Mooses laskeutui vuorelta ja hän näki, miten kansa oli langennut, hän sanoi: "Joka on Herran oma, se tulkoon minun luokseni." Hänen luoksensa kokoontuivat leeviläiset. Siinä oli myös kiukkua ja jälleen tartuttiin miekkaan ja seurasi verenvuodatusta. Mutta tällä kertaa se tehtiin Jumalan nimessä. Samat työvälineet ovat siunattuja, kun puhutaan Jumalan nimessä, kun Jumalan viha toimii. Mutta ne ovat kirotut, kun ihmisen viha toimii. Tämä Leevistä.

Tämän jälkeen Jaakob lausuu yhden voimakkaimmista siunauksista. Tällä siunauksella, kuten muutamalla muullakin, on yksi ominaisuus, jota on mahdotonta kääntää. Jaakob lisää voimaa Juudan nimelle. Yritän lukea sen hebrean kielellä, jotta ymmärtäisitte, mistä on kyse. < Juudah jeduha jedeha ahiha > Eli Jaakob leikittelee hänen nimellään. Hän ottaa Juudan nimen siten, miltä se kuulostaa, leikittelee sillä ja antaa sille enemmän voimaa. Näemme tässä, että ihmiselle ei anneta nimeä sattumanvaraisesti. Sekin on väline. Jaakob tässä herättää eloon ja siunaa tämän välineen. Näemme myös myöhemmin muutaman samanlaisen esimerkin. Sananmukaisesti Jaakob puhuu tässä käden tukemisesta jossakin tekemisessä, käsi kädessä. Juudalla on tietty voima suorittaa tietty tehtävä. Käsite käden tukeminen liittyy sotilaalliseen aihepiiriin. Voimme kuulla sanottavan "sotia, toimia käsi kädessä". Eri seemiläisissä teksteissä tämä fraasi liittyy nimenomaisesti

sotapalvelukseen. Juudan sukukunta on erilaisten ideoiden sotureiden sukukunta. Ihanteellisessa tapauksessa he ovat tietenkin Tooran sotilaita, jotka ovat valmiita viemään sitä eteenpäin, tekemään sen mukaan ja kehittämään sitä. Jaakob antaa lupauksen, että tämä sukukunta ei häviä eikä sen johtoasema ja palvelustyö lakkaa ennen kuin tulee konkreettisesti se henkilö, jota sanotaan heprealaisessa tekstissä sanalla "Shlo". Tällä sanalla ei ole heprean kielessä konkreettista merkitystä. Eräät kommentaattorit ja tulkitsijat ovat sitä mieltä, että tässä tarkoitetaan tiettyä maantieteellistä paikkaa, jossa joskus sijaitti liitonarkki – paikkaa Shemin ja Jerusalemin tien varrella. Mutta tämän tekstin muinaiset kreikkalaiset ja aramealaiset käännökset sanovat, että oli tuleva rauhantekijä, tai jopa sanotaan suoraan, kuningas Messias. Eli ihanteellisessa tapauksessa Juudan sukukunta tekee palvelustyötään Kaikkivaltiaalle niin kauan, kunnes tulee Messias. Mutta jos Juuda ei palvele Kaikkivaltiaasta, nämä sotilaalliset ominaisuudet kyllä pysyvät sillä ja Juudan sukukunnan jälkeläisestä tulee sotilas jossain muussa paikassa. Näemme juutalaisia, jotka kehittelevät erilaisia ideoita, jotka ovat hyvin kaukana Toorasta. Kun syntyi kommunistinen Venäjä ja oli ensimmäinen vallankumous, kaikki hallituksen jäsenet kahta lukuun ottamatta olivat juutalaisia. He tukivat tätä ideaa valtavalla ilolla. Heillä ei ollut mitään muuta ideaa, jonka puolesta sotia eivätkä he tunteneet Jumalaa. Kaikin voimin he taistelivat sen idean puolesta, mikä silloin oli.

Ja aina kun kehiteltiin muita ideoita, erilaisia pakanallisia lahkoja ym., näemme länsimaissa, miten hyvin monissa tällaisissa juutalaiset ovat mukana – koska juutalaisilla on nämä välineet. Ne on annettu heille Kaikkivaltiaan palvelemista varten, mutta juutalaiset eivät aina palvele Kaikkivaltiaasta. Ja siksi on käynyt niin, että näemme heitä palvelemassa hyvin kaukana eri paikoissa. Toisissa kansoissa tämä synnyttää vihollisuutta juutalaisia kohtaan. Tämä näkyy esimerkiksi siinä, kun juutalaisia syytettiin, miksi he tekivät tämän vallankumouksen. Siinä on kysymyksessä vain siunauksen puuttuminen. Mutta jos Juudan sukukunta palvelee Kaikkivaltiaasta, niin se täyttää sitä oikeaa tehtävää, missiota, ja häntä, joka tulee sen johtoon, kaikki kansat tottelevat (ven.käännös: "häneen on kaikkien kansojen halu"). Tämä Jaakobin siunaus sanottiin monta vuosisataa ennen Jeshuaa, ja se toteutui Jeshuassa.

Katsomme toisen sukukunnan, Sebulonin, nimeä. Jaakob puhuu Sebulonista hyvin vähän. Hän sanoo, että Sebulon tulee asumaan meren äärellä ja hänellä on siellä satama. Silloin Jaakobin aikaan meri tarkoitti yhdyssidettä muuhun maailmaan. Se oli keino olla yhteydessä jonkun kanssa. Se oli väylä informaation ja tuotteiden vaihtoon. Ja todellakin tiedämme historiasta, että Sebulonin sukukunta harjoitti kaupankäyntiä ja ensimmäisiä tekstien käännöksiä levitti Sebulonin sukukunta (ensimmäiset käännökset oli tehty Sebulonin sukukuntaa varten, koska se oli hajaannuksessa). Nimen Sebulon voi ymmärtää eri tavoin. Sen yksi merkitys on temppele, palvontapaikka, paikka, jossa sielu saa jotain ravintoa. Sanan toinen merkitys on tätä lähellä: sonta, lanta. Sillä voi lannoittaa maaperää, antaa sille ravintoa. Heprealaisen luonnopsykologian mukaan Sebulon todellakin istuu meren äärellä ja harjoittaa tiedonvaihtoa, informaation välitystä. Tämä tieto voi olla temppeleihin liittyvää, joka lannoittaa sielua ja tuottaa hyviä hedelmiä tai sama Sebulon voi olla sellainen, joka likaa sielua. Ihanteellisessa tapauksessa hän voi olla

vaeltava opettaja, matkasaarnaaja, mutta toisaalta juoruileva lehtimies. Kyseessä on sama väline. Tämä on hyvin tärkeää nähdä ja ymmärtää, koska meidän on helppo kunnioittaa matkasaarnaajaa. Paljon vaikeampaa on nähdä lehtimiehessä, juoruilijassa, nämä samat välineet ja opettaa häntä palvelemaan näillä välineillä Kaikkivaltiaasta. Eli me voimme yrittää nähdä ihmisessä hänet, joka voi palvella Kaikkivaltiaasta - vaikka se, mitä tämä ihminen nyt tekee, näyttää meistä tällä hetkellä kaukaiselta ja oudolta.

Seuraavaksi Jaakob puhuu Isaskarista. Nimi Isaskar tarkoittaa ”tuo palkkaa, ottaa sen, minkä on ansainnut” tai ”saada palkinto”. Tässä Isaskar on aasi, joka makoilee niityllä karjatarhojen välissä. Hän lepäilee, ja Jaakobin siunauksen mukaan kaikki näyttäisi olevan erinomaisesti, mutta hän ottaa itselleen ikeen. Kun Isaskar on kaukana Kaikkivaltiaasta, hän on laiska. Hän elää jonkun tulon varassa eikä häntä liikuta mikään. Hänen elämänsä on hyvin mukavasti, mutta se ei ole hyödyksi kenellekään. Täydellisessä olotilassaan hän on sellainen ihminen, joka voi levittää ympärilleen rauhaa. Hän sanoo, se on vain elämää, elämä on sellainen. Hän sanoo: Jumala rakastaa sinua ja ihmisen olo helpottuu siitä. Hän voi luoda ympärilleen mukavuutta ja rauhaa, jos hän ottaa harteilleen ikeen – ies symboloi tavallisesti Kaikkivaltiaan valtaa – eli ihminen pystyy luomaan mukavuutta ja rauhaa toisille ihmisille. Hän voi lohduttaa, ja se, kenen kanssa hän puhuu, voi tuntea olonsa kylläiseksi ja loikoilemassa niityllä karjatarhojen välissä. Se on rauhaa, jota voi jakaa muille. Mutta jos näemme ihmisen, joka elää kuin laiska lainanantaja, voimme nähdä hänessä nämä samat välineet – antaa rauhaa – myös muille kuin itselleen, ja hänetkin voi asettaa palvelustyöhön.

Järjestyksessä seuraava Jaakobin poika on Daan. Daan tarkoittaa ”joka jakaa oikeutta” tai ”joka erittelee yksityiskohtia, analysoi”. Hän pystyy käsittelemään mitä tahansa pieniä yksityiskohtia. Jaakob voimistaa myös tässä Daanin nimeä – leikittelee nimellä. Daan käsittelee pikkuasioita. Daan hankkii oikeutta kansalleen. Voimme lukea hämmästyttäviä asioita Daanista: hän on käärmehenä tiellä ja myös: on polulla kyynä. Tässä on kaksi eri käärmelajia. Joka puree hevosta vuohiseen ja ratsastaja putoaa maahan. Voimme nähdä Daanin ihmisenä, joka näkee pieniä puutteita ja epäkohtia. Kun joku tuo esille jonkun idean ja suunnittelee jonkun suuren ohjelman, Daan voi sanoa: ei teiltä mikään onnistu, koska olette unohtaneet tästä sen ja sen kohdan, eli hän löytää jonkun pikkuasian, jota ei ole otettu huomioon. Toisaalta Daan voi keksiä jonkun idean ja luoda siitä kokonaisen suunnitelman. Hän on miettinyt kaiken yksityiskohtia myöten. Kaikki nämä ominaisuudet voivat olla Kaikkivaltiaan palveluksessa. Toisaalta, kun hänellä on taito muotoilla ideansa, hän voi johdattaa muut hyvin kauas totuudesta. Hänellä on taito vakuuttaa ja hän voi osoittautua valeprofeetaksi. Jaakob lisää vielä Daanista: sinulta minä odotan pelastusta, Herra. Se on hyvin vaarallinen instrumentti – taito johdattaa ihmisiä mukaansa. Jaakob toivoo, että tätä instrumenttia ei käytetä turmioksi.

Tiedämme, että juutalaisen kansan historiassa on ollut paljon vääriä Messiaita, hyvin paljon valeprofeettoja, joita on seurannut kymmeniä tuhansia ihmisiä. Jo Pyhien Apostolien teoissa mainitaan kaksi tällaista valeprofeettaa, jotka nousivat kapinaan Roomaa vastaan. Tiedämme 1. vuosisadan juutalaisen historioitsijan, Flaviuksen, kirjasta, että Juuda Galilealainen – juuri hänet mainitaan Uudessa testamentissa – keräsi

ympärilleen tuhansia seuraajia ja he kokoontuivat leiriin Öljymäelle. Juuda sanoi heille, että kierrämme seitsemän kertaa Jerusalemin ympäri soittaen torvia ja sen muurit sortuvat kuin Jerikossa ja Rooma valta kukistuu. Mutta roomalaiset sotilaat hyökkäsivät Juudan leiriin ja noin seitsemän tuhatta ihmistä sai surmansa. Tämä on esimerkki Daanista, joka toimii väärällä tavalla. Siksi varhaisessa kristillisessä traditiossa, katolilaisessa ja ortodoksisessa, sanotaan, että antikristus tulee Daanin sukukunnasta. Ja todellakin näemme, että ihmiset, joilla on lahja eritellä yksityiskohtia ja muotoilla idea, kuvaannollisesti sanottuna Daanin sukukuntalaiset, ovat juutalaisen historian aikana tuoneet surman noin miljoonalle ihmiselle.

Gaadin sukukuntaan emme nyt syvenny tarkemmin, mutta haluaisin näyttää jälleen esimerkin, miten Jaakob lisää voimaa Gaadin nimelle: muutaman kerran Jaakob lausuu sanoja, joissa toistuu Gaadin nimen juurikirjaimet. Tätä on mahdotonta kääntää toiselle kielelle. En tiedä, miten suomalaisessa käännöksessä, mutta en ole vielä nähnyt käännöstä, jossa tämän sanaleikin käännös olisi säilynyt.

Nimi Asser tulee sanasta autuus. Hän voi nostaa toisen ihmisen uudelle hengelliselle tasolle. Hänestä sanotaan, että hän antaa sadostaan kuninkaalle. Tiedämme, että leipä voi tarkoittaa sekä maallista ruokaa että hengellistä ravintoa. Tällainen ihminen voi opettaa muita ihmisiä, tuoda heitä takaisin kuninkaan kasvojen eteen. Se on hänen oikea olotilansa. Kun hän on väärässä, hän voi erehtyä kuninkaasta. Jaakob puhuu tässä pelkästään kuninkaasta. Hän ei sano, mikä kuningas on kyseessä. Kuningas voi olla väärä kuningas. Jos Asserin sisimmässä on jotain väärää, niin hän antaa ruokaa väärälle kuninkaalle. Sekin on hyvin vaarallinen prosessi.

Puhumme seuraavaksi Naftalin sukukunnasta. Näemme hänen nimestään hyvin monia erilaisia käännöksiä: milloin se on käännetty korkea puu, milloin juokseva peura. Jaakobin käyttämä sana voi tarkoittaa sekä peuraa että poppelipuuta, ja korkeat oksat voi ymmärtää myös siroiksi. On yhtä oikein kääntää sekä korkea poppeli että kookas peura. Ja on mielenkiintoista, mitä se pudottaa oksiltaan. On olemassa lentävä lause, mitä se pudottaa oksiltaan. Hänellä on erityinen taito ilmaista asian sisältö lyhyesti ja ytimekkäästi. Voi aivan kuin kuulla selkeitä iskulauseita. Näemme jälleen ihanteellisessa tapauksessa hyvän saarnaajan tai opetuskirjallisuuden tekijän tai toisaalta sairaan ihmisen, joka puhuu käsittämättömiä.

Käsitlemme viimeiseksi Benjaminia. Häntä sanotaan tässä sudeksi. Yleensäkin, juutalainen ei loukkaannu, jos häntä kutsutaan joksikin eläimeksi. Meillä on nimiä, jotka merkitsevät esimerkiksi karhua, sutta, koiraa. Se on ihan hyväksyttävää. Tiedämme, että Toorassa mainitaan Kaaleb. Hän oli yksi niistä aktiivisista toimijoista, kun Israel lähti Egyptistä. Hänen nimensä on käännettynä koira. Sana, joka tarkoittaa sutta – ”zev”, liittyy myös tuleen. Voidaan sanoa, että susi on kuin harmaa tuli. Benjaminin sisällä on todellakin tuli. Ihanteellisessa tapauksessa juutalaisen tradition mukaan Benjamin-zev /susi on Jumalan rakkauden tulen symboli, kun Jumala on ihmisen sisimmässä. Kun Jumala ei ole ihmisen sisimmässä, hän on vain joku romantikko, joka on palavasti innostunut jostakin

ideasta, mutta hän on silloin vain innostunut romantikko, naiivi, eikä tuon tulen takana ole mitään.

Tämän luvun ymmärtäminen tällä tavalla voi olla teille epätavallista. On hyvin vaikeaa säilyttää kaikki nämä ajatukset käänöksessä. Jaakob puhuu kuvaannollista kieltä. Kun luemme, että Isaskar on aasi, Daan käärme ja Benjamin susi – nämä ovat meille kaikille tuttuja eläimiä, mutta tuskin olemme oikeassa, jos ajattelemme, että Jaakob siunasi Isaskarin olemaan aasi. Ei se ole siunaus. Jotta voisimme ymmärtää, mistä tässä on kyse, meidän pitää lukea heprealainen teksti siinä kontekstissa, miten juutalaiset ymmärsivät asian silloin, kun se on kirjoitettu. Tänään ymmärrämme toisin. Nykyään, jos jotakuta nimitetään aasiksi, hän loukkaantuu. Juutalaisilla asia ei ollut näin. Siksi, vaikka se tuntuisi oudolta, kun lukee tätä suomeksi, niin se on yksi heprealaisen tekstin merkityksistä. Se on heprealaisen symboliikan tulkintaa.

Kirjoitukset puhuvat meille, että kymmenen heprealaista sukukuntaa on kadoksissa. Se tapahtui, kun kansa oli pakkosiirtolaisuudessa. Mutta jo hyvin aikaisessa vaiheessaan – jo silloin, kun Jeshua oli maan päällä –heprealaiset tekstit ja traditio puhui siitä, että nämä kaksitoista eri luonnetta ovat tänäkin päivänä olemassa. Ne eivät ole vain Israelin luonnehdintoja. Ne ovat erilaisia ihmisiä, joita voi tavata täällä Suomessa, Kiinassa... Tässä on jonkinlainen opetus ihmisen instrumenteista ja miten niitä voi käyttää. Ja tässä mielessä Jaakobin siunaus on ajankohtainen myös Suomelle ja kaikille muillekin maille. Kun ihminen tulee uskoon, hänen on tärkeä ymmärtää, millaisia instrumentteja hänessä on. Me voimme asettaa hänet palvelustyöhön, jossa hän voi käyttää näitä instrumentteja. Sen tähden tämä on tärkeä teksti ja opetus.